

Дослідження рідного краю

Мирнодолинський НВК

(Дошкільний підрозділ)

ОЛЕКСАНДРІВСЬКИЙ РАЙОН

с. Мирна Долина

**Село! І серце одпочине:
Село на нашій Україні –
Неначе писанка, село.
Зеленим гаєм поросло.**

Автор: Т. Г. Шевченко

СЕЛО НА КАРТІ

ЛЕГЕНДА ПРО РІДНЕ СЕЛО

- За місцевими переказами село Мирна Долина виникло в кінці XVIII ст. В ті часи в безмежних степах України часто появлялися загони кримських татар, вони нападали на українські села, грабували, спалювали їх, а людей забирали в полон, гнали на південь і продавали турками в рабство. У той період на межі між землями Запорізької Січі, Слобідської України із землями кримського Ханства проходило так зване «дике поле». Це була ніби прикордонна смуга, по ній на певній віддалі один від одного знаходилися так звані «осторожки». Один із таких козацьких «осторожків» знаходився на місці старого кладовища села Олександрівка. Там розташувався козацький дозорний загін, який слідкував, щоб татари непомітно не проникли в глибину Слобідської України. За народними переказами колись коло сучасного села Мирна Долина відбувся бій між українськими козаками і турками (про це свідчать курган-могили з північної сторони села Мирна Долина), а по закінченні бою в долині, коло річки, козаки пили «мирову», і з того часу цю долину стали називати Мирною Долиною. В ті часи територія була вільним, безмежним полем.

ЛЕГЕНДА ПРО РІДНЕ СЕЛО

- Як і заведено було в той період: спочатку церква, а потім школа. У селі Мирна Долина спочатку було побудовано церкву, а потім школу.
Але яка це була школа? Всього дві класні кімнати, у яких навчалося по 40-50 дітей і всього два учителі та піп, що навчав дітей молитов.
У 1913 році у селі було збудовано приміщення фельдшерського пункту. Лише Велика Жовтнева революція принесла великі зміни в життя селян. Незабаром після проголошення перших декретів Радянської влади про мир, про землю в с. Мирна Долина було створено комітет бідноти у складі Веприцького Івана Максимовича (голова комітету бідноти), Помазанова Кирила, Помазанова Івана. Комітет сільської бідноти, виконуючи свої обов'язки, розподіляв між найбіднішими.

ШКОЛА

*Наче вулик, наша
школа.
Вся гуде вона, як рій.
І здається, що довкола
Розквітають квіти
мрій.
Бігають, сміються
діти,
Та — лиш дзвоник
задзвенить
Стане тихо, ніби в
квіти
Поховались бджоли
вмить.*

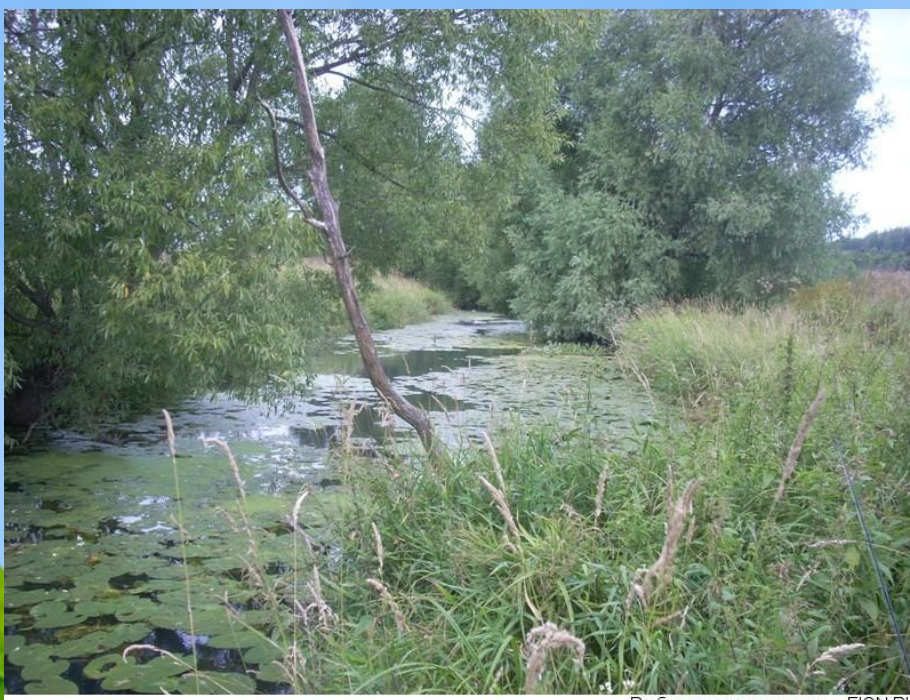

С. Мирна Долина

- В селі протікає річка
Гнилуша.

Ніби синя стрічка,
через поле й гай
Поспішає річка у
далекий край.
Увібравши в себе із
струмків води,
Пробива завзято
довгії шляхи.

Рыболовные дневники — FION.RU

Пам'ятник

с. Мирная Долина, Донецкая область

- *І живуть у пам'яті народу Його вірні дочки і сини – Ті, хто полягли на полі бою, Ті, хто не вернулися з війни.*

Дитячий садок

- *Дитсадок - веселий дім.
Тут робота є усім.
Тут майструють,
Тут будують.*

*Лисові хвоста малюють,
З пластиліну ліплять
вовка.*

*Швидко шиють нитка й
голка,*

*А тому батьки і мами,
І сестрички із братами,
І бабусі, й дідусі –*

*Дитсадочок люблять
всі!*

Сільська рада

Лікарня. Пошта

Магазини

ПОЛЯ

*Яскравим українським
колоритом,
Мов вишите, пишається село,
Простенько вбране чебрецевим
квітом,
З якого сонце до небес зійшло.
Не охопити до кінця й не
спити
Душею той сільський медовий
квіт,
І колоситься золотаве жито,
Вдивляючись волошками у світ.*

• На світі є багато сіл, міст, містечок, але для мене є один рідний край, який я буду пам'ятати все своє життя... Батьківщина – це земля на якій я народився, де народилися мої батьки, усі ми. Батьківщина – це рідна мова, якої мене навчили тато й мама. Батьківщина у нас єдина, як мама. Батьківщина – казки, які розповідали мені бабуся, це зелена травичка і блакитна річка Дніпро. Батьківщина – це моє село, вулиця, будинок, в якому я живу. Батьківщина – хліб і сіль. Батьківщина – втіха й біль. Батьківщина – батько й мати і поріг біля хати. Батьківщина – це мама й тато, це твої найщиріші друзі, це бджола у веснянім лузі. Батьківщина – це рідна мова, це дотримане слово.

